

Українські математики

Математика – галузь невтомного пошуку і важкої до самозабуття праці. Іноді на доведення однієї теореми потрібні роки. Праця вченого-математика подібна до праці поета: як і в поезії, у математиці діють досить складні механізми пошуку і філігранне оформлення знайденого результату. Проте, про математиків чомусь не прийнято говорити піднесено, захоплено, хоча вони також заслуговують високих слів подяки, які ми часто адресуємо людям подвигу і мужності. Праця математиків не виставляється на театральній сцені, про неї не говорять у репортажах з космосу, але вона присутня скрізь. Математики викреслюють орбіти космічних шляхів, гарантують міцність сталевих атомоходів у океанських глибинах, визначають ритми роботи атомних реакторів тощо. У кожному періоді історії математики були свої видатні постаті вчених, в яких були різні долі. Одні зажили слави і безсмертя ще за життя, іншим судилося пройти складні шляхи і розділити трагічну долю свого народу. Багато визначних математиків стали зразками щирої відданості науці, патріотами свого народу. Щедра талантами українська земля подарувала людству не тільки чудових співаків, композиторів, письменників, а й визначних математиків.

КРИЛОВ Микола Митрофанович (29(17).11.1879–11.05.1955) – математик, механік. Проф. (1912), д-р математики (1917), академік ВУАН ; нині Національна академія наук України), чл.-кор. АН (1928).

Микола Митрофанович Крилов часто виїздив за кордон, де брав участь у різноманітних конференціях, читав лекції. У 1924 р. він був серед учасників Міжнародного математичного конгресу в м. Торонто (Канада). А 1928 р. М.М.Крилов як делегат Академії наук узяв участь у міжнародному

математичному конгресі в Болоньї (Італія) та Міжнародному електротехнічному конгресі, що відбувся в Парижі. Протягом 1926-1927 рр. М. М. Крилов у Західній Європі проводив конференції та читав лекції в наукових установах та навчальних закладах. Зокрема, в Неаполітанській академії наук, Неаполітанському університеті, Математичному інституті Болонського університету, Страсбурзькому університеті та Паризькому математичному товаристві. Також він читав лекції для професорсько-викладацького складу Коїмбрського університету в Португалії. У різні роки був обраний почесним членом:

- Американського математичного товариства,
- Американської математичної асоціації,
- Французького математичного товариства.

За плідну наукову діяльність М. М. Крилову 1929 р. було присвоєно звання заслуженого діяча науки. Його обрано почесним членом Американського математичного товариства, Американської математичної асоціації, Французького математичного товариства.

За 50-річний проміжок часу, який Крилов віддав науковій діяльності, ним опубліковано близько 180 книг і статей з математичної фізики та математики. Основні праці стосуються інтерполяції, наближеного інтегрування диференціальних рівнянь математичної фізики, нелінійної механіки.

М. М. Крилов розробив ряд нових методів розв'язання задач математичної фізики, застосовних як для доказу існування розв'язків, так і для фактичної їх побудови. З 1932 р. М. М. Крилов спільно з М. М. Боголюбовим більшу частину своєї наукової діяльності присвячував проблемам теорії нелінійних коливальних процесів, у якій їм вдалося закласти основи нелінійної механіки. Результатом цих досліджень стала розробка фундаментальних проблем теорії нелінійних коливань (методів усереднення, одно частотний, інтегральних многовидів), математичне обґрунтування асимптотичних методів. У монографії М. Крилова і М. Боголюбова "Вступ до нелінійної механіки" (1937) дано систематичне викладення асимптотичних методів. У теорії диференціальних рівнянь широкого вжитку набув відомий метод усереднення Крилова-Боголюбова.

У 1964 році президія АН УРСР на честь М. М. Крилова встановила премію його імені за видатні наукові роботи в галузі нелінійної механіки та прикладної математики.

Згідно з генеалогічними математичними розвідками Американського математичного товариства має 568 послідовників.